

Sygn. akt III KK 255/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

Protokolant Teresa Jarosławska

w sprawie W. K.

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 4 września 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 27 marca 2013 r.

uchyla zaskarżony wyrok w zakresie orzeczenia o środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (pkt II wyroku), a także co do zaliczenia zatrzymania prawa jazdy (pkt III wyroku) i w tej części sprawę oskarżonego przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

UZASADNIENIE

W. K. został oskarżony o popełnienie w dniu 18 lutego 2013 r. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. polegającego na tym, że na drodze powiatowej [...] umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. art. 45 ust. 1 ustawy- Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, iż kierował samochodem osobowym marki Ford Fiesta po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości, mając w wydychanym powietrzu 0,95 promila alkoholu etylowego.

Do aktu oskarżenia został załączony wniosek o wydanie w trybie art. 335 k.p.k. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i skazanie oskarżonego na karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na 20 zł, a także orzeczenie: zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku z wyłączeniem kat „T” i „C” (art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 pkt 1 k.k.), świadczenia pieniężnego na cel bezpośrednio związany z udzieleniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych w wysokości 100 zł (art. 49 § 2 k.k.), a także zapłatę kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy w B., procedując w trakcie posiedzenia w dniu 27 marca 2013 r. wniosek ten uwzględnił, o czym przekonują zapisy w protokole posiedzenia (k. 36) i wydał wyrok, którym uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 18 lutego 2013 roku na drodze powiatowej [...], znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekraczającą 0,25 mg i prowadzącą o godzinie 15:30 do stężania 0,95 promila kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki Ford Fiesta, to jest popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. skazał go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając, iż wysokość jednej stawki wynosi 20 (dwadzieścia) złotych.

Nadto, na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym z wyłączeniem tych pojazdów, do których uprawnia prawo jazdy kat. „C” i „T” na okres 2 (dwóch) lat. Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył okres zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy od dnia 18 lutego 2013 r., zaś na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie

pieniężne w kwocie 100 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zasadził od oskarżonego koszty sądowe.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 4 czerwca 2013 r. (k. 61).

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając na korzyść skazanego wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, w zakresie orzeczenia o srodku karnym, zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego - art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym z wyłączeniem tych pojazdów, do których uprawnia prawo jazdy kat. „C” i „T” na okres 2 (dwóch) lat, mimo uwzględnienia wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, w którym wniesiono o orzeczenie powyższego zakazu na okres 1 (jednego) roku.

Podnosząc taki zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie do ponownego rozpoznania w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jako oczywiście zasadna podlegała uwzględnieniu w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k. Jest bezsporne, że sąd *meriti* dopuścił się naruszenia art. 343 § 6 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., albowiem wydał wyrok, którym orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w wymiarze przekraczającym (dwa lata) ten okres, który został sformułowany we wniosku prokuratora, a wcześniej uzgodniony z oskarżonym (rok). Zgodnie z przepisem art. 343 § 6 k.p.k. rozstrzygnięcie w formie wyroku może zapaść tylko wówczas, gdy sąd akceptuje złożony wniosek; w innej sytuacji, sprawa powinna podlegać rozpoznaniu na zasadach ogólnych (§7 art. 343 k.p.k.). Sąd może także uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim stosownych zmian, ale wówczas należy na takie modyfikacje uzyskać zgodę stron (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 11 marca 2009 r., II KK 346/08, LEX nr 491315, z dnia 16 lipca 2009 r., V KK 132/09, LEX nr 598193, z dnia 23 marca 2009 r., V KK 24/09, LEX nr 495324). W niniejszej sprawie sąd *meriti* uwzględniając wniosek prokuratora

orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres niezgodny z wnioskiem i nie uzyskał zgody stron na takie postąpienie. Z tego powodu doszło do rażącego naruszenia wskazanych przepisów prawa procesowego, którego skutkiem było wydanie wyroku, w sytuacji, gdy wniosek złożony przez prokuratora nie został w całości uwzględniony. Konieczne stało się zatem uchylenie wyroku w zaskarżonej części. Podkreślić jednak należy, że w kasacji skierowanej na korzyść skazanego zakresem zaskarżenia objęto tylko orzeczenie o środku karnym z art. 42 § 2 k.k., co oznacza, iż w pozostałym zakresie wydany wyrok jest niezaskarżony i w postępowaniu kasacyjnym nie może zostać wzruszony, chyba że zostałyby ujawnione okoliczności określone w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 536 k.p.k.), których jednak Sąd Najwyższy nie stwierdził. Brak podstaw do orzekania w szerszym zakresie oznacza, że w obrocie prawnym istnieje niezaskarżony wyrok wydany w trybie z art. 343 § 6 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., którym rozstrzygnięto o winie skazanego, kwalifikacji czynu i wymierzono karę grzywny oraz orzeczono o świadczeniu pieniężnym, a także rozstrzygnięto o kosztach sądowych.

Mając na uwadze wskazane powyżej uchybienie, należało uchylić zaskarżony wyrok w zakresie orzeczenia o środku karnym z art. 42 § 2 k.k., a także co do zaliczenia okresu zatrzymania prawa jazdy (pkt III wyroku), które to rozstrzygnięcie jest związane z orzeczonym środkiem zakazu prowadzenia pojazdu i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania – w tej części – Sądowi Rejonowemu w B. Co do wymiaru środka karnego z art. 42 § 2 k.k., to z uwagi na kierunek kasacji, jak też mając na względzie to, że intencją sądu *meriti* była akceptacja wniosku w całości (por. uzasadnienie wyroku k. 44), możliwe będzie orzeczenie go wyłącznie na okres roku.

